

Generació Harry Potter o carta oberta al meu pare

«El llibre va arribar a les nostres vides quan estàvem construint la nostra identitat com a persones aportant-nos valors com la solidaritat, la lluita comuna, l'amor, l'amistat i la tolerància»

Harry Potter

Si amb 25 anys encara no has superat la passió per Harry Potter, és quan socialment creues la barrera de fan i passes a ser una *friki*. Però per a moltes de la nostra generació, Harry Potter és més que una saga de llibres i de pel·lícules. Harry Potter és una qüestió emocional.

El meu pare ens llegia llibres de petits, al meu germà i a mi, a l'hora de sopar perquè no miréssim la televisió. Ens asseiem a sopar i ell obria un llibre, posava veus per cada personatge i ens preguntava que crèiem que passaria, qui era el dolent i què pensàvem de cada personatge. Fèiem lectura i un club de la lectura sense saber què significava cap de les dues coses.

Així, des de ben petits, vam iniciar-nos en la literatura amb novel·les infantils i d'altres que no ho són tant. Recordo amb amor quan ens va llegir l'*Odissea*, *Moby Dick* o *El Hobbit*. Sobre aquest últim, teníem debats molt intensos sobre Smaug, el drac que dormia amb un ull obert per vigilar l'or amagat a la muntanya solitària. Però sobretot ens recordo a tots tres cridant a pulmó: ¿Soy Thorin, hijo de Thrain, hijo de Thoror, Rey bajo la montaña? mentre ens imaginàvem que érem un més de tota aquella colla de nans valents.

Però indubtablement el fet que va marcar un punt d'inflexió van ser les novel·les de la saga Harry Potter. *Harry Potter i la Pedra Filosofal* va sortir en català l'any 1999. Jo tenia 6 anys quan vaig acompanyar al meu pare a Barcelona a buscar aquell llibre que havia sentit ressenyat a la ràdio i que havia considerat que potser ens podria agradar.

Harry Potter és una saga de set novel·les escrites per JK Rowling que narren les aventures del jove mag juntament amb els seus amics Ron Weasley i Hermione Granger. La història es centra principalment a l'Escola de Màgia i Encanteris Hogwarts on aquests tres amics s'enfronten amb l'antagonista, el malvat Lord Voldemort que, a més de matar als pares d'en Harry, vol conquerir el món màgic i expulsar tots aquells que no considera purs, és a dir, fills de *muggles* (persones no màgiques).

Així doncs, el meu pare ens va llegir les tres primeres novel·les mentre jo somiava amb fer 11 anys i que m'arribés la carta que m'anunciava l'ingrés a Hogwarts, cosa que mai va passar -ja se sap que a vegades les òlibes s'extravien-. I quan va sortir el quart, el 2004, em va dir que amb 11 anys, ja era prou gran per llegir jo sola. I així, asseguda al sofà de casa, al pati de l'escola i a tot arreu on tenia l'oportunitat vaig continuar llegint i vivint una saga que no era conscient que m'estava ensenyant a estimar la lectura i la literatura.

Els meus pares recorden rient com vaig sortir plorant a llàgrima viva de l'habitació dient que s'havia mort Sirius Black o com li preguntava al meu pare si ser d'Slytherin era com ser del Reial Madrid. Pobres Slytherins, trobo que era molt cruel amb ells.

Però en cap cas aquest amor que sento per la saga màgica és una cosa individual. Aquests dies he parlat del tema amb amigues i amics, preguntant que els ha aportat sentimentalment aquestes novel·les. En Pau Cruz, per exemple, creu que Harry Potter va contribuir a la formació de la nostra identitat com a adolescents i com a futurs lectors, ja que ens vam iniciar en la lectura amb aquestes novel·les.

Un fet evident és que en començar les novel·les de joves i nens nosaltres anàvem creixent a mesura que els personatges anaven creixent, i veiem en ells problemes i reptes amb els quals ens podíem identificar. Harry Potter va arribar a les nostres vides quan estàvem construint la nostra identitat com a persones aportant-nos valors com la solidaritat, la lluita comuna, l'amor, l'amistat i la tolerància. Segons en Pau Cruz, ?L'argument principal de Harry Potter al final no deixa de ser la lluita contra un senyor feixista que vol matar *penya* perquè no tenen sang pura?, i comenta que la lectura d'aquestes novel·les pot arribar a influir en la construcció d'una ideologia de combat contra la intolerància i de lluita contra els enemics del bé comú.

Una de les coses que també aprens de Harry Potter amb personatges com Draco Malfoy, Severus Snape o Albus Dumbledore és que ni tothom és tan bo, ni tothom és tan dolent, a partir del sisè llibre es tronca la concepció moralista dels personatges. I d'ells aprenem una cosa molt important, que allò que realment ens fa humans és que tots tenim llum i foscó dins nostre, i el que és més important és saber quina part decidim potenciar. Així que gràcies papa per ensenyar a aquesta petita bruixa a aprendre a somiar.